

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 362. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510668176/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

om disse da det er egentlig i Hensigt til dem, at du begiærer mit bestemmende Svar — det falder mig ikke saa let, at udvikle mit Hiærtes inderste Tanker nu, som før — jeg vil imidlertid forsøge det —

Det er positivt vist, at Jeg betragter den Vished, ⁵ at kunde faae mit Udkomme af mine Landsmænd, ikke alleene som den væsentligste Ære, ikke alleene som et ægte Bevils paa deres Yndest, og følgelig som den reeneste Kilde til Vellyst; men og blot oeconomisk betragtet som en virkelig Righed, ¹⁰ som en Skatt, hvis Besiddelse glæder og beroeliger mig meer end Jeg havde tænkt at en Skatt nogentid kunde det — Jeg betragter den, som en sand Harpax betragter sin fyldte PengeKiiste — — Jeg er glad, usiigelig glad ved at eye den — men — ¹⁵ maac jeg legge til, at dersom Omstændighederne tillod mig det, Jeg da ligesom han, neppe skulle nenne at røre den? og det ved min Ære ikke af nogen utiidig eller dum Ambition — jeg tænker desuden oven til at have forklaret mig tydelig nok ²⁰ i den Hensigt — men fordi Jeg for det første er overbevist om, at man ikke uden et yderligt Nødsfald bør falde sine Venner besværlig i PengeSager — og det for det andet er usiigelig sødere, at viide sig en Resource, end at bruge den — Taalelige Om- ²⁵ stændigheder forudsatte, skulle jeg følgelig med det oprigtigste det varmeste Hiærte takke mine Velyndere for den beroeligende Vished de havde skænket mig, og bede dem forbeholde mig den, som min kiæreste Tilflugt i Nøden — Spørgsmaalet ³⁰ bliver da hvorledes mine Omstændigheder nu ere. — Jeg vil oprigtig legge dig dem for Øynene, og saa bede dig og mine øvrige Venner selv dømme — Jeg har for nærværende Tiid Forraad til det nødvendigste, omtrænt i et halvt Aar — og for Resten ³⁵ i Verden intet — I 2 Aar har ArvePrindsen skienket mig aarlig en Gratification af 100 Rd. — men man har ladet mig forstaae, at Jeg neppe tør begiære den, eller kan vænte den i Aar, da Jeg har

faaet saa mange Penge ved min Balder -- da jeg
 nu om det er Guds Villie baade giærne vil leve lidt
 længere end et halvt Aar, og der er mange Slags
 Ting som Jeg giærne ville have og nok kunde
 5 bruge foruden det nødvendigste, saa er den Ud-
 vey som først og naturligt og uden mine Venners
 Ædelmod, alleene aabner sig for mig -- Arbeyde
 -- og det icke de søde vellystige Udøselser af en
 med Glæde og store Billeder opfyldt Siæl, som
 10 man meget uegentlig kalder Digteriske Arbeyder.
 da de kun ere Digteriske Lættelser -- men sandt
 naturligt Arbeyde, saaledes som det blev vor første
 Fader paalagt, og endda saa meget vanskeligere
 end blot mekanisk som det er en munter Skoeler
 15 Hest vanskeligere at gaae for Plov end en Krallike
 -- Thi det forstaaer sig, at naar Jeg skal skrive
 propter panem lucrandum, jeg da ikke tør rette
 mig efter min egen Siæl, icke efter dens Hæng
 dens Luuner, dens Evner eller dens Biefald; men
 20 blot efter andres, -- icke efter de Tilkommende
 Slægters; men de nu levendes, og iblandt disse
 icke efter de Vittiges og Oplystes; men efter
 de fornemmes og Riiges, icke efter faae Kiende-
 res; men efter Mængdens -- Alt dette er nu icke
 25 mindre end let og behageligt; men det har endda
 en uundgaaelig Følge, som er lidt værre end ube-
 hagelig -- Jeg har icke nødig at siige dig at det er
 den liigeste Vey til Maadelighed -- og Forglem-
 melse -- om icke -- men ney min Siæl kan icke
 30 udføre denne Tanke -- den skal den kan ikke føre
 mig saa dybt, endskiøndt enhver maac tilstaae, at
 der er et større Rum imellem en Poet og en Verse-
 maker end imellem en Verse-maker og en Skiælm.
 Naar man imidlertid tiltroer sig en Digterisk Ære,
 35 og sætter mindste Priis derpaa saa bliver det ald-
 tiid tungt at skicke den til Bageren for Brød --

Saaledes ere mine nu værende Omstændigheder,
 og endskiøndt de icke just kan kaldes utaalelige, saa
 ere de dog som du seer generende nok -- men kan